

© Vijeće Evrope/Evropski sud za ljudska prava, 2012. Ovaj prevod je realiziran zahvaljujući pomoći Fonda povjerenja Vijeća Evrope (www.coe.int/humanrightstrustfund). On ne obavezuje Sud. Ako su vam potrebne dodatne informacije, pogledajte naznaku o autorskim pravima na kraju ovog dokumenta.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.
Informativna bilješka o sudskoj praksi Suda br. 94

Februar 2007.

Tatishvili protiv Rusije - 1509/02

Presuda od 22.2.2007

Član 2 Protokola broj 4

Član 2, stav 1 Protokola broj 4

Sloboda izbora boravišta

Odbijanje organa da podnositeljki predstavke registriraju boravište na njoj kućnoj adresi: *povreda*

Član 6

Građanski postupak

Član 6, stav 1

Pravično suđenje

Domaći sudovi nisu predstavili razloge za svoje odluke: *povreda*

Činjenice: Podnositeljka predstavke rođena je u Gruziji, ali je bila državljanka bivšeg SSSR do 31. decembra 2000. kada je postala apatrid. U to materijalno vrijeme živjela je u Moskvi. U skladu sa zakonodavstvom i propisima koji su doneseni 1990-ih godina, osobe sa prebivalištem u Rusiji imale su opću obavezu prema sistemu *Propiska* (unutrašnja registracija) da se prijave kao rezidenti na bilo kojoj adresi na kojoj namjeravaju ostati duže od deset dana. Neprijavljivanje je moglo rezultirati novčanom kaznom i gubitkom pristupa socijalnim pravima

poput zdravstvene pomoći, socijalnog osiguranja i penzije. Međutim, presuda Ustavnog suda iz 1998. godine jasno je utvrdila da je ta prijava bila čisto formalan proces te da na osnovu dokumenta kojim se dokazuje identitet i dokumenta kojim se potvrđuje pravo na boravište na odabranoj adresi, nadležni organi imaju obavezu da prijave osobu kao rezidenta na toj adresi. Podnositeljka predstavke je 25. decembra 2000. godine u zahtjevu predanom pasoškoj službi navela da ima stan u Moskvi koji je prijavljen kao njeno mjesto prebivališta, ali joj je rečeno da njen zahtjev ne može biti obrađen. Oспорila je ovu odluku na okružnom sudu koji je odbacio njen zahtjev po osnovu da ona nije rodbinski povezana sa vlasnikom stana te da stoga nema pravo da u njemu boravi prema zakonu koji propisuje višestanarske ugovore, kao i da podliježe viznim zahtjevima prema sporazumu između Rusije i Gruzije. Žalila se gradskom sudu, tvrdeći, naročito, da nikada nije imala gruzijsko državljanstvo te da je vizni zahtjev u njenom slučaju neprimjeren i da se, u svakom slučaju, propisi o prebivalištu jedinstveno primjenjuju na sve osobe koje zakonito borave unutar Ruske Federacije, bez obzira na njihovo državljanstvo. Apelacioni sud je podržao nalaze okružnog suda i nije se bavio argumentima koje je podnositeljka predstavke navela u svom osnovu za žalbu.

Pravo: Član 2 Protokola broj 4 – Izjašnjenje Vlade da podnositeljka predstavke nije bila "zakonito na teritoriji Države" nije imalo pravni i/ili činjenični osnov, jer je podnositeljka predstavke u to materijalno vrijeme bila "državljanica bivšeg SSSR", a ne državljanka Gruzije ili apatrid te joj nije bila potrebna viza ili boravišna dozvola: *primjenjivo*.

Odbijanje organa da potvrde njeno prebivalište na odabranoj adresi predstavlja miješanje jer je bila spriječena da koristi temeljna socijalna prava, a istovremeno je bila izložena administrativnim novčanim i drugim kaznama. Jedino opravdanje koje je Vlada ponudila za miješanje bilo je da je podnositeljka predstavke nezakonito boravila u Rusiji, ali je Sud već odbio taj argument u smislu primjenjivosti. Također je navedeno, s tim u vezi, da su domaći organi u predmetu podnositeljke predstavke zanemarili autoritativnu presudu Ustavnog suda prema kojoj su nadležni organi imali obavezu da uredno potvrde namjeru podnositeljke predstavke da živi na naznačenoj adresi te prema kojoj ne postoji diskrecija u smislu pregleda autentičnosti predanih dokumenata ili njihove usklađenosti sa zakonom. Stoga, miješanje nije bilo "u skladu sa zakonom".

Zaključak: povreda (jednoglasno).

Član 6(1) – Okružni sud nije predočio razloge za nalaz da postoji spor između podnositeljke predstavke i vlasnika stana ili za tvrdnju da općinsko-stanarske odredbe relevantnih zakona trebaju da se primijene u situaciji podnositeljke predstavke. Nadalje, oslonio se na izjašnjenja pasoške službe o nalazu da podnositeljka predstavke podliježe viznom zahtjevu bez provjeravanja da li navodni sporazum između Rusije i Gruzije zaista postoji i bez davanja razloga za svoju pretpostavku da je podnositeljka predstavke državljanka Gruzije. Neadekvatnost obrazloženja okružnog suda nije ispravljena u gradskom sudu koji je jednostavno podržao nalaze u formi sažetka, bez pregleda argumenata u izjašnjenju o žalbi podnositeljke predstavke. U skladu s tim, zahtjevi po pitanju pravičnog suđenja nisu ispunjeni.

Zaključak: povreda (jednoglasno).

Član 41 –15 eura na ime materijalne štete i 3.000 eura na ime nematerijalne štete.

© Vijeće Evrope/Evropski sud za ljudska prava, 2012.

Službeni jezici Evropskog suda za ljudska prava su engleski i francuski. Ovaj prevod je realiziran zahvaljujući pomoći Fonda povjerenja Vijeća Evrope (www.coe.int/humanrightstrustfund). On ne obavezuje Sud, niti Sud preuzima bilo kakvu odgovornost za njegov kvalitet. On može biti preuzet sa baze podataka sudske prakse Evropskog suda za ljudska prava, HUDOC, (<http://hudoc.echr.coe.int>) ili bilo koje druge baze podataka kojoj ga je Sud proslijedio. On može biti reproduciran u nekomercijalne svrhe pod uslovom da puni naziv predmeta bude citiran, zajedno sa navedenom naznakom o autorskim pravima i pozivanjem na Fond povjerenja za ljudska prava. Poziva se bilo koja osoba koja želi da se služi ovim prevodom, u potpunosti ili djelomično, u komercijalne svrhe da kontaktira publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou toute autre base de donnée à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante: publishing@echr.coe.int.

© Vijeće Evrope /Evropski sud za ljudska prava
Ovaj sažetak Registrara nije obavezujući za Sud.

Kliknite ovdje za [Informativne bilješke o sudskoj praksi](#)

